

Kjerringa tar roret

På jakt etter nye utfordringer sa Lisbeth Pedersen opp jobben. Nå er hun skipper på egen skute.

Tekst: Sara Husby

sara.husby@adresseavisen.no

Foto: Kjell A. Olsen

kjell.a.olsen@adresseavisen.no

Da Lisbeth Pedersen (52) fra Trondheim sa opp jobben som leder i en IT-bedrift, ble utfordringene større enn hun hadde sett for seg. Det var ikke lett å finne en jobb som passet, og tobarnsmammaen som hadde vært vant til fast, god inntekt, måtte gå i tenkeboksen.

Gründer

– Noe av grunnen var nok alderen. Samtidig var det plutselig færre jobber å velge i. Jeg fikk ingen ny, og tenkte: Hva gjør jeg nå?

Resultatet ble en 360 graders vending. Lisbeth tok roret.

– Jeg tok båtførerbeviset hos Rednings-selskapet for to og et halvt år siden. Da begynte mannen min Jan å snakke om jordomseiling, men det kunne vi jo ikke drive med resten av livet? Nei, det får bli når vi er pensjonister, tenkte vi.

I dag, nesten tre år etter, er det langt fra noen pensjonisttilværelse Lisbeth lever. Etter at båtførerbeviset var i boks har hun jobbet som frivillig matros på Rednings-skøyta i Trondheim for å øke kompetansen. En idé begynte sakte å spire. Var det mulig å kombinere båt og jobb? Hvilke muligheter hadde hun egentlig?

– Jeg har vært gjennom en prosess. Fra jobb som leder i forskjellige bedrifter til usikkerhet og et utradisjonelt virke, sier hun.

Nå er 52-åringen gründer og eier av prosjektet og merkevaren «Ta roret kjerring». En seinsommerdag i august tar skipperen imot Ukeadressa i bobåten «Alice» i hjemmehavna på Hellandsjøen, knappe to timer fra Trondheim.

Etterlatt på Aker Brygge

– Det at kjerringer tar roret er på ingen måte unikt, men det er fremdeles utradisjonelt. Spesielt på store motorbåter, sier «sjefskjerringa», som nylig kom hjem fra en tre måneders tur langs norskekysten.

I mai hentet hun sin nye båt i Son, en 34 fots Beneteau Swift Trawler; en økning på åtte fot fra forrige båt, en 26-fots Nimbus skjærgårdsjeep. Fire meter bred, og med sengeplass til seks personer, er den en kjempe der den ligger blant småbåter i havna på Hellandsjøen.

– Den her kunne jeg overhodet ikke håndtere for noen måneder siden. Jeg hentet den sammen med mannen min, og den første uka fikk jeg ikke lov til å røre noe. 17. mai la vi til kai på Aker Brygge, og da dro Jan hjem. Jaha, tenkte jeg da.

Oslos paradehavn var langt fra det enkleste stedet å lære seg den store båten å kjenne. Skipperen fra redningsskøyta i Bergen, Laila Vindenes, ble en god støtte for Lisbeth. I pinsen la de fra kai.

– Vi har alltid hatt båt, men de har vært mindre. Etter avreise fra Oslo øvde jeg en måned før jeg tok på mitt første kjerringmannskap, forteller Lisbeth. ▶

Tok roret: Sjefskjerringa tok en 360 graders vending. I dag er hun eier av prosjektet og merkevaren «Ta roret kjerring».